

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Θέατρο «Λεύνα πάρκη»: 'Ο καραγκιόζης τοῦ Μόλλα.

Στὸ Λούνα πάρκη στοῦ Μοχρημάννη ἔχει στήσει ἐφέτος ὁ Μόλλας τὸ θεατράκι του. 'Ο Καραγκιόζης, ὁ Σταύρακας, ὁ Νιόνιος, τὸ Κολυτῆρι, ὁ Μορφονίος καὶ οἱ λοιποὶ χαρτένιοι ἡθολοιοί του, σκορποῦν κάθε βραδὸν δρκετὴ εὐθυμη σάτυρα αὐθόρμητη καὶ πηγαία ποὺ δίχως ἄλλο είναι ἀνώτερη ἀπὸ τὴν σάτυρα τῶν διαφόρων ἑπιθεωρήσεων ποὺ παιζονται στὰ ἐπισημότερα θέατρα. Κι ἀν λογαράδονης πός ὅλοι οἱ διάφοροι ἑπιθεωρησακοὶ θιάσοι ἔχουν γίνει ἔξαρτηματα τῶν ἀστικῶν κομμάτων καὶ κάνουν πολιτική προπαγάνδα, ὁ Καραγκιόζης μένει πιὰ τὸ μοναδικὸν λαϊκό (μὲ τὴν κοινὴ σημασία τῆς λεξῆς) θέατρο τῆς Αθήνας. Φτωχοὶ νοικουχεῖσθαι, ἐργάτες, γυναικούλες τῆς γειτονιᾶς, σεραπιότες, μαζεύονται κάθε βράδυ και παρασκολουθοῦντες τὶς εἴδησες κωμῳδίες του Καραγκιόζην. 'Αρέσει στις μάζες πάρη πολὺ, γι ἀντὸν κιλᾶς ἔχει χρησιμοποιηθεὶ καὶ ἔχει υποστημιχεῖ τόσα πολὺ στὴν ΕΣΣΔ, γιὰ τὴ διαταδιγμητικὴ τῶν μαζῶν.

Μά ὁ ἔλληνικός Καραγκιόζης δὲν κατεψθέται βέβαια, οὔτε ἀπὸ μὰ συνειδητὴ προσπολεθεια, οὔτε βρίσκεται ἀπάνω στὸ μιὰν ἐπαναστατικὴ γραμμή. Κυριαρχεῖται ἀπὸ μιὰν ἀσυνείδητη διάθεση κορούδιας καὶ ἔχτρικότητας πρὸς τοὺς ισχυροὺς καὶ τοὺς πλούσιους. (Κι αὐτὸν ίσαμ' ἔγει σημεῖο). Αὗτὸν γίνεται ἀπὸ τὴν ἀνύγκη νὰ ἴσχωτοποιήσῃ τὶς μάζες πολὺν πά μέρα καὶ ἐναπιγράδικα ἐλανωστατικές. Νά λογουχάρη μιὰ κωμῳδία τοῦ Καραγκιόζη πάχει γιὰ τίτλο: οἱ Νέοι 'Υπουργοί!

'Ο Καραγκιόζης πεινᾷ καὶ ἔχει μέρες νὰ φάει. Πρέπει νὰ βρεθεῖ ἔνας τρόπος πῶν θὰ τοῦ προμηθένται φαγή. Σκέφτεται: γιὰ νὰ φάει σήμερα πρέπει νὰ είσαι υπουργός (ή σλέψη κάποιος ἀπλοϊκή). Το σχύ-

διο μπαίνει σ' ἐνέργεια. Θὰ γίνει υπουργός. Θὰ σχηματίσει κυβέρνηση μὲ τὸ Σταύρακα, μὲ τὸ Νιόνιο μὲ τὸ Μορφονίο, καὶ θὰ ἐπισκεφτεῖ τὴ στάνη τοῦ Μπαρμπαρίστη.

— Θὰ κτνούμε, λέει, ἀγροτικὴ πολιτικὴ!

Σαίρει ἀλλοστε ὁ Καραγκιόζης πός πραγματικὰ πρόσεκται νὰ ἐπισκεφτούν τὸ Μπαρμπαρίστη, ὁ πραματικὸς πλέγης τοῦ τάπου μὲ τοὺς υπουργοὺς του καὶ βάζεται νὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ σκέδιο πρὶν πάνε πότοι. 'Ο Μπαρμπαρίστης ἔχει σφάξει ἐξήντα ἀρνιά. Ο Καραγκιόζης μὲ τὴν παρέα του φορῶντας ψηλὰ καπέλλα δαγκεῖς πάσσα γραφειο κηδειών, τὸν ἐποκέφθουνται καὶ τοῦ βγάζουν λόγο.

— Θὰ μεταφέρουμε στὸ χωρίο σου τὰ ὄντα τοῦ Φαλήρου. Θὰ σπειρούμε τὰ βουνά τοιχότο καὶ κουβαρίστερες. 'Ο Μπαρμπαρίστης ἀπλοίκοι χωριάτης συγνινέται. Οἱ νέοι υπουργοί πέφτουν σ' ἀρνιά. 'Ο Μπαρμπαρίστης παραβενεται μὲ τὸν τρόπο ποὺ κατεβάζουν τὰ ἀρνιά του. Δὲν ἔχει δεῖ ποτὲ τοὺς ἐπαναργοὺς πού νὰ τρώνε. 'Ο Καραγκιόζης συστάνει στὸ Σταύρακα νὰ μήν πετάτι τὰ κόκκυλα. Θὰ εἴ περάσουμε δεύτερο χέρι.

Ωστόσο τὴν ἔχουν πιὰ γεμίσει καλά καὶ παρουσιάζεται ὁ μετές μὲ τὴν συνοδεία του. Τὰ ἐπαλόλουσθα, ξέλο. Ξέλο δύο πιάρνε. 'Ο Μπαρμπαρίστης ἀφοπή τὸ τοιχοδόγη του καὶ τοὺς κατεβάζει. Φεύγουν ὅλοι τρεχάλα. Σὰν ἡσυχάσουν τὰ πράματα ὁ Καραγκιόζης λέτι τὸ συμπέρασμα. 'Αχαριστο ἐπάγγελμα η πολιτικὴ. Αχαριστος ὁ λαός. 'Οτι καίνα τοι κάνεις καφδιά του.

Κι ὁ κόσμος γελάει καὶ χειροζωτάει μὲ τὴν καφδιά του.